

Sygn. akt II W 713/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Barczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Aneta Smug

z udziałem oskarżyciela posiłkowego F. K.

po rozpoznaniu w dniach: 5 października 2017 roku, 30 listopada 2017 roku, 11 stycznia 2018 roku, 5 lutego 2018 roku, 12 kwietnia 2018 roku, 10 maja 2018 roku, 17 lipca 2018 roku, 13 września 2018 roku, 18 października 2018 roku

sprawy **M. P.**, urodzonego (...) w B., syna B. i E. z domu B.

obwinionego o to, że: w dniu 15 czerwca 2017 roku około godz. 18:50 w miejscowości Ł., na skrzyżowaniu z drogą (...) kierując pojazdem marki C. o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że w wyniku nie zastosowania się do znaku A-7 łącznie ze znakiem C12 nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu, co doprowadziło do zderzenia się z pojazdem marki O. o nr rej. (...), którym kierował F. K., w wyniku czego pasażerowie pojazdu C. Z. i A.P.doznały obrażeń ciała skutkujących naruszeniem ich nietykalności cielesnej w rozumieniu art. 217kk

tj. o wykroczenie z art. 86§1kw

uniewinnia obwinionego M. P. od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 86§1kw i kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

We wniosku o ukaranie z dnia 3 sierpnia 2017 roku M. P. został obwiniony o to, że w dniu 15 czerwca 2017 roku około godz. 18.50 w miejscowości Ł. na skrzyżowaniu z drogą (...) kierując pojazdem marki C. o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że w wyniku nie zastosowania się do znaku A-7 łącznie ze znakiem C-12, nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu, co doprowadziło do zderzenia z pojazdem marki O. o nr rej. (...), którym kierował F. K., w wyniku czego pasażerowie pojazdu C. Z. i A. P. doznały obrażeń ciała, skutkujących naruszeniem ich nietykalności cielesnej, w rozumieniu art. 217kk, to jest wykroczenia z art. 86§1kw.

W oparciu o całokształt zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 czerwca 2017 roku M. P., wraz z żoną i dziećmi, jechał samochodem marki C., z O., w kierunku C.. Poruszał się drogą (...). Samochodem kierował obwiniony, natomiast jego żona siedziała z tyłu, za fotelem pasażera. Jako pasażer z przodu siedziała 7. letnia córka obwinionego, z tyłu obok żony, młodsza córka.

Tego dnia było pogodnie, ciepło, świeciło słońce. Jezdnia była sucha. Widoczność była bardzo dobra. Około 18.50 M. P. dojeżdżał do ronda, położonego w Ł..

Skrzyżowanie to łączy drogi (...) i (...). Rondo z każdej strony oznakowane jest znakami A-7, C-12. Pierwszeństwo na rondzie ma pojazd, który znajduje się na rondzie, natomiast pojazd wjeżdżający na rondo ma obowiązek ustąpić pierwszeństwa.

Dojeżdżając do ronda obwiniony zwolnił, spojrział w lewo i uznając, że może bezpiecznie wjechać na rondo, kontynuował jazdę.

W tym czasie drogą (...) od strony O., w kierunku K. jechał O. (...), F. K.. Jechał on z prędkością około 50 km/h. Dojeżdżając do ronda zwolnił, upewnił się, że z lewej strony nie wjeżdża żaden pojazd i zaczął wjeżdżać na rondo. Nie widział, aby przed nim na rondzie znajdował się inny pojazd. Nadto widoczność utrudniało mu oślepiające słońce.

Będący już w połowie ronda M. P. usłyszał słowa żony, aby uważał i w tym momencie poczuł uderzenie w lewe tylne drzwi i nadkole pojazdu. Samochód jego przekreślił się o około 90 stopni i stanął na wybrukowanej części ronda, skierowany centralnie, w kierunku O..

W samochodzie C. uszkodzone zostały lewe tylne drzwi, lewe nadkole, koło, opona, nastąpiło także przestawienie geometrii nadwozia.

W samochodzie O. (...) stłuczona została prawa przednia lampa, uszkodzony został zderzak z prawej strony, prawy przedni błotnik, podniesiona maska z prawej strony.

Po zdarzeniu obaj kierujący się zatrzymali. Na miejsce została wezwana policja oraz pogotowie.

Po przyjeździe na miejsce policjanci z R. dokonali zabezpieczenia miejsca zdarzenia. Następnie na miejscu pojawił się patrol WRD K. K.. Policjanci dokonali rozpytania kierujących oraz sporządzili oględziny miejsca zdarzenia. Nie dokonywali żadnych pomiarów.

Z miejsca, gdzie wjeżdżał na rondo M. P. widoczność w lewą stronę wynosi około 100 metrów.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia obwinionego M. P. (k. 84v-85, 287v-288), zeznania świadka F. K. (k. 85), zeznania świadka M. C. (k. 85v, 162-163), zeznania świadka G. S. (k. 191v-192), zeznania świadka M. K. (k. 211v-212, 288v-289), zeznania świadka M. R. (k. 212-213), zdjęcia (k. 206-210), opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego i rekonstrukcji zdarzeń drogowych K. S. (k. 88-96, 298v-299), zdjęcia z monitoringu (k. 170-182), karta zdarzenia drogowego (k. 233), notatnik służbowy M. K. (k. 235-237), zeznania świadka I. P. (k. 255).

Obwiniony M. P. (k. 84v-85, 287v-288) nie przyznał się do spowodowania zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, twierdząc, że gdy wjeżdżał na skrzyżowanie z lewej jego strony na skrzyżowaniu nie było żadnego pojazdu. Dopiero gdy żona krzyknęła „uważaj”, poczuł uderzenie w lewą, tylną część pojazdu.

Obwiniony ma obecnie 37 lat. Żonaty. Ojciec dwojga małoletnich dzieci, które ma na utrzymaniu. Posiada wyższe wykształcenie. Z zawodu jest specjalistą ds. bezpieczeństwa i higieny pracy. Zatrudniony, osiąga wynagrodzenie w granicach 3000 zł miesięcznie. Właściciel samochodu C.. Nie leczony psychiatrycznie. Nie karany.

(dowody: wyjaśnienia obwinionego (k. 84v-85), opinia sądowo-psychiatryczna (k. 164-167) karta karna (k. 178-180)

Sąd zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, w postaci wyjaśnień obwinionego, zeznań świadków: F. K., M. C., G. S., M. K., M. R., I. P., pozwoliły na ustalenie, że na rondzie w Ł. doszło do zderzenia pojazdów i w którym miejscu skrzyżowania zderzenie to nastąpiło. Powyższe dowody w połączeniu z dołączonymi do akt zdjęciami zobrazowały także uszkodzenia, jakie zderzenie spowodowało w obu pojazdach.

Powyższe okoliczności są niewątpliwe. Podobnie jak fakt, że bezpośrednio przed zdarzeniem świadek F. K. był częściowo oślepiany przez słońce, oraz, że nie widział na rondzie wjeżdżającego pojazdu M. P.. Świadek sam to przyznał w swoich zeznaniach, a nadto informacja o oślepiającym słońcu została wyszczególniona w notatce sporządzonej przez policjanta, wykonującego na miejscu czynności, M. K..

Niewątpliwym w sprawie także jest oznakowanie ronda znakami A-7, C-12, oznaczające, że pojazd będący na rondzie ma pierwszeństwo przed pojazdem na rondo wjeżdżającym. Okoliczności powyższe są bezsporne.

Jednakże dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy koniecznym jest ustalenie, który z pojazdów wjechał na rondo jako pierwszy.

W celu dokonania rekonstrukcji zdarzenia, będącego przedmiotem niniejszego postępowania, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków K. S.. Dokonując analizy zdarzenia biegły zapoznał się z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, a nadto udał się na miejsce zdarzenia, aby naocznie obejrzeć usytuowanie skrzyżowania i widoczność na nim. Biegły w swojej opinii stwierdził, że przedmiotowe skrzyżowanie usytuowane jest bardzo niefortunnie. Pojazdy jadące od strony O., wjeżdżając na skrzyżowanie nie są zmuszane do zmniejszenia prędkości jazdy, gdyż ich tor ruchu biegnie prosto, a nie po łuku. Pojazd jadący od N. musi natomiast znacząco zmniejszyć prędkość, gdyż z lewej strony ma ograniczoną widoczność przez wiszący na płocie w pobliżu skrzyżowania baner reklamowy, nadto wjeżdża pod górę i musi przejechać skrzyżowanie po łuku. Do zderzenia doszło w połowie łuku ronda. Pojazdy względem siebie w momencie uderzenia skierowane były pod kątem, gdyż M. P. pokonywał łuk drogi, zaś F. K. przed uderzeniem wykonał manewr obronny odbijając w lewo. Pojazd F. K. przejechał dwa razy dłuższy odcinek ronda niż pojazd M. P., licząc od wjazdu na rondo. Mimo tych ustaleń, jak stwierdził biegły do ustalenia, kto naruszył zasady ruchu drogowego, które były bezpośrednią przyczyną zderzenia, koniecznym jest ustalenie z jaką prędkością poruszał się każdy z pojazdów i tym samym próba rekonstrukcji, który z pojazdów jako pierwszy wjechał na rondo. Zebrany materiał dowodowy, a przede wszystkim brak pomiarów śladów na miejscu zdarzenia, nie pozwalają na ustalenie, z jaką prędkością poruszał się każdy z pojazdów. Do dokonania wycień nie jest wystarczającym opis i zdjęcia uszkodzeń pojazdów. W tej sytuacji brak jest możliwości ustalenia, który z pojazdów jako pierwszy wjechał na rondo.

Opinia K. S. jest jasna, klarowna, należyte uzasadniona, dlatego może w pełni stanowić podstawę dokonanych ustaleń faktycznych.

Mimo tego, że obwiniony wjeżdżając na skrzyżowanie powinien widzieć nadjeżdżający z lewej strony pojazd, to okoliczność ta sama w sobie nie przesądza, że nie zachował on należytej ostrożności wjeżdżając na rondo. Konieczność ustąpienia pierwszeństwa nastąpiłaby dopiero w momencie, gdy pojazd F. K. rozpocząłby wjazd na rondo. Sposób przeprowadzenia czynności przez funkcjonariuszy policji na miejscu zdarzenia uniemożliwia ustalenie tej okoliczności.

Wobec wątpliwości, który z pojazdów był pierwszy na rondzie, nie jest możliwym przypisanie obwinionemu, że to on naruszył zasady ruchu drogowego.

Należy także podkreślić, że w swoich zeznaniach świadek F. K. przyznał, że nie widział wjeżdżającego na rondo pojazdu obwinionego. Na pewno na skrzyżowaniu nie było pojazdu z jego lewej strony. Widoczność utrudniało mu oślepiające słońce.

Wobec powyższych wątpliwości, których nie udało się usunąć pomimo przeprowadzonego postępowania dowodowego, należało uniewinnić od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Zgodnie z art. 119§2 pkt 1kpw kosztami postępowania, na które składają się zryczałtowane wydatki postępowania w sprawach o wykroczenia, koszt opinii biegłego oraz koszt dojazdu świadków do sądu, został obciążony Skarb Państwa